

Paul-Lucian CRISTIAN
Clasa a XI-a C
C.N. "G. Barițiu"

AUSTRIA ȘI VENEȚIA

...aprilie 2009. Era o seară răcoroasă de primăvară. Toți așteptam cu entuziasm autocarul care avea să ne poarte, poate, spre unul dintre cele mai importante momente din viața noastră. Apoi, dintr-o dată, iată-l, era acolo. Ne urcăm încet în autocar, ne așezăm comod, iar apoi privim încă o dată zâmbetul de pe fețele celor pe care i-am lăsat în urmă, un zâmbet care făcea acea seară răcoroasă să pară mai caldă. Între timp, profesorii însoțitori începuseră să verifice dacă fiecare elev dispunea de actele necesare călătoriei, ceea ce mi se păruse că a durat o eternitate. Dar în cele din urmă ușile s-au închis și am pornit la drum. După o noapte întreagă petrecută în autocar, oboseala nu-și făcea simțită prezența datorită entuziasmului. Pe la amiază ne apropiam de primul nostru obiectiv, Graz. Am ajuns aici în jurul orei 14:00 ora locală. Autocarul ne-a dus direct în central orașului. De aici ne-am lăsat purtați de ghidul nostru pe străduțele medievale ale acestui oraș. Primul obiectiv, cea mai veche și mai mare armurerie din lume. Într-adevăr este ceva ce nu vei vedea în fiecare zi. Erau atât de multe săbii și armuri încât nici lumina zilei nu reușea să se strecoare. Totodată scârțâitul podelei îți oferea certitudinea că ea nu fusese schimbată din perioada medievală. Acest loc este cu siguranță un obiectiv de primă clasă pentru admiratorii perioadei respective. După terminarea turului am vizitat o biserică ce semăna foarte mult cu Biserica Franciscană din Cluj-Napoca. Apoi ne-am continuat turul plimbându-ne pe străduțele care deveneau tot mai frumoase pe măsură ce te apropii de km 0 al orașului. Ajungem la următorul nostru obiectiv, echivalentul "cetățuii" din Cluj-Napoca. Aici un lift de sticlă ne urcă prin interiorul dealului până în "vârful orașului". Panorama de aici este uluitoare. Poți admira Grazul în toată splendoarea lui, iar în depărtare se văd Alpii înzăpeziți. După o jumătate de zi petrecută în centrul orașului, a urmat o vizită la mall. Pe tramvaiul care ne ducea spre central comercial am rămas uimiți de faptul că nimeni nu vorbea limba engleză sau orice altă limbă străină. Dar în cele din urmă am reușit să ne facem înțeleși cu ajutorul limbii germane, pe care o cunoșteam foarte puțin și ne-am procurat biletele necesare (în Graz neexistând case de bilete, acestea se pot procura de la vatman) pentru călătoria până la mall. După vreo două ore petrecute la mall ne-am îndreptat spre autocar, deoarece se înserase și trebuia să ajungem la Villach, punctul nostru de cazare. Așa că, o dată ajunși la autocar, am pornit la drum. Pe

durata călătoriei am rememorat ceea ce văzusem la Graz și ne gândeam la ceea ce va urma să vizităm. Am ajuns la Villach destul de târziu. Era o liniște nemaipomenită până să ajungem noi, când zgomotul produs de roțile genților de voiaj era atât de puternic încât ar fi putut trezi întreaga așezare de la poalele Alpilor. A urmat repartizarea elevilor în camere și desigur cum toți știm, nimeni nu merge în vacanță ca să doarmă, așa că au urmat vreo două ore de distracție în care ne-am strâns mai multe persoane într-o cameră, unde spuneam bancuri și jucam diferite jocuri. Dar în cele din urmă oboseala și-a făcut apariția și asta însemna sfârșitul distracției.

A doua zi ne-am trezit devreme și am pornit la drum. Veneția, aceasta era destinația noastră. Pe drum am trecut prin nenumărate tunele până să ajungem în Italia. Peisajul era spectaculos. După câteva ore în care am admirat Alpii, se zărește un mesaj: “BENVENUTI! REPUBBLICA D’ITALIA”. Ne-am continuat pentru încă o jumătate de oră drumul prin Alpi, după care a început coborârea spre câmpiile venețiene. Atmosfera se schimbă total chiar și în interiorul autocarului. După liniștea datorată oboselii au urmat o mulțime de râsete și glume, iar între timp ghidul ne mai povestea câte ceva despre obiectivele pe care urma să le vedem. Timpul trecuse atât de repede și iată-ne, ne aflăm pe podul care duce spre Veneția. Toată lumea se uita pe geam, căutând să vadă nemaipomenitul oraș plutitor, când dintr-o dată acesta se ivește la orizont. Era nemaipomenit! După o călătorie destul de lungă, eram în sfârșit acolo. Am coborât din autocar și parcă ne aflăm într-o altă lume. La tot pasul se iveau o multitudine de alei pavate cu pietre care erau delimitate de celebrele canale venețiene. Dar abia ajunși aici aveam să părăsim insula pentru scurt timp, deoarece ne îndreptam spre Murano, celebra insulă unde se fabrică sticla multicoloră, cunoscută în lumea întreagă. Ajunși aici am mers direct la fabrica de sticlă unde contra unei sume de 2 euro îți se permitea accesul în interior pentru a vedea cum este fabricată sticla. Apoi ieșirea se făcea direct prin galeria comercială a fabricii, unde puteai admira superba sticlă care parcă nici nu te îndemna să o atingi, la gândul că doar o vază costa peste 500 de euro. După ce am terminat de vizitat Murano, ne-am întors la Veneția, mai exact în Piața San Marco, care adăpostește o sumedenie de palate și clădiri de o valoare inestimabilă, printre care se numără și Basilica San Marco,

unde se află cel mai valoros altar din lume, fiind construit doar din aur și încrustat cu pietre prețioase. Celebrul turn care se situează în vecinătatea Palatului Ducal domină întreaga priveliște dintre Murano și Veneția.

Dar, cu siguranță, cel mai important obiectiv din Veneția și unul dintre cele mai importante edificii ale Italiei este Palatul Dogilor, cunoscut și sub denumirea de Palatul Ducal. Imensitatea încăperilor te copleșește, iar o dată ajuns în Sala Marelui Consiliu conștientizezi faptul că acest loc, pe lângă frumusețea uluitoare, posedă și o nemaipomenită istorie. Apoi privind pe ferestrele imense din această încăpere, păsești parcă printr-un portal care te duce în perioada medievală, epoca de glorie a Republicii Venețiene. Turul palatului se încheie cu o vizită în celebrele închisori ale clădirii, dar pentru a ajunge aici trebuie să traversezi puntea suspinelor, locul în care mulți condamnați își găseau sfârșitul. După vizitarea palatului, am admirat întreaga piață, analizând fiecare clădire în parte, iar apoi ne-am strecurat pe aleile foarte aglomerate ale acestui orașel, deoarece auzisem că adevăratul farmec venețian ți se arată doar în momentul în care ai văzut și restul Veneției, nu doar edificiile cele mai importante. Apoi am ajuns pe podul Rialto, sediul comercianților din Veneția, de unde am achiziționat o superbă mască de carnaval, aceasta fiind una dintre emblemele fermecătoarei așezări. Dar din păcate se înnoptase, ceea ce însemna sfârșitul șederii noastre în Veneția, așa că ne-am îndreptat către autocar. Am ajuns la Villach destul de târziu, așa că toată lumea a mers direct în camere pentru a se odihni.

Dimineața următoare am pornit spre Salzburg, orașul natal al lui Mozart. Primul obiectiv care îți captează atenția este castelul care domină întregul oraș. Printre obiectivele cele mai importante pe care le-am vizitat se numără catedrala din Salzburg, extrem de impunătoare, casa natală a lui Mozart, care uimește prin simplitate, și piața Mozart, care cu siguranță este demnă de a adăposti kilometrul zero al orașului. Am petrecut întreaga zi în fermecătoarea așezare din Alpi, iar apoi am pornit spre Viena. Am ajuns aici târziu, așa că am mers direct la punctul de cazare. A doua ne-am trezit devreme și am pornit spre palatul lui Sissi (Schloß Schönbrunn). Turul palatului este impresionant. Cuvintele care pot defini cel mai bine palatul sunt rafinament, eleganță, maiestruozitate. Ai avea nevoie de o zi întreagă ca să poți vedea tot palatul, dar din păcate timpul nostru era limitat. Prima încăpere vizitată a fost biroul lui Franz Ferdinand. Este destul de simplu, nefiind foarte ornamentat. Au urmat camerele de zi, dormitoarele regale, sălile de banchet, care nu sunt atât de mari precum cele din Palatul Dogilor, dar sunt decorate cu foarte mult aur, arătând adevărata bogăție a Imperiului Habsburgic. Se poate spune că nuanțele care domină interiorul palatului sunt roșu și auriu. Grădinile care înconjoară reședința sunt magnifice și îngrijite minuțios. Totodată ele impresionează prin dimensiunile lor, fapt care nu ne-a permis să le admirăm în adevărata lor splendoare, deoarece trebuia să ne îndreptăm înspre centrul orașului. O dată ajunși aici, clădirile puternic ornamentate ne-au confirmat încă o dată maiestruozitatea imperiului care a apus nu de mult. Dar, cu siguranță, piesa centrală o reprezintă domul imens, loc care a fost martor la cele mai importante evenimente din istoria Austriei. Am petrecut câteva ore în centrul Vienei, după care ne-am îndreptat spre Prater, cel mai mare parc de distracții al Austriei, dar din păcate acesta nu este atât de impresionant, în comparație cu alte parcuri din Europa, fapt care se explică și datorită poziționării lui, care nu i-a permis să se extindă. Totuși ne-am bucurat de această vizită și am reușit să ne distrăm foarte tare. În cele din urmă se apropia momentul în care să ne întoarcem acasă, așa că am luat metroul până la autocar și am pornit spre Cluj-Napoca.